

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
PERSONEEL EN ORGANISATIE

[C – 2002/02207]

Omzendbrief nr. 527 van 11 juli 2002 met betrekking tot de toepassing van artikel 4, § 1, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Aan de Federale overheidsdiensten en andere diensten die ressorteren onder het federaal administratief openbaar ambt in de zin van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, en van het koninklijk besluit van 12 juni 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der instellingen van openbaar nut en de autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Mevrouw de Minister,

Mijnheer de Minister,

Mijnheer de Staatssecretaris,

Luidens artikel 4, § 1, eerste lid, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, wordt de rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid vastgesteld op grond van de jaarlijkse bezoldiging waarop het slachtoffer recht heeft. De in aanmerking te nemen jaarlijkse bezoldiging is deze waarop het slachtoffer recht heeft op het tijdstip dat het ongeval zich heeft voorgedaan of de beroepsziekte is vastgesteld. De rente is evenredig met het aan het slachtoffer toegekende percentage aan arbeidsongeschiktheid.

Het tweede lid van het boven geciteerde artikel beperkt deze jaarlijkse bezoldiging evenwel tot een bepaald bedrag. Wordt dit bedrag overschreden, dan wordt de jaarlijkse bezoldiging slechts tot dat bewuste bedrag in aanmerking genomen voor de berekening van de rente.

Ten gevolge van artikel 9 van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector werd deze limiet gebracht op 21.047,40 EUR.

De vraag is echter gerezen naar de toepassing in de tijd van deze limiet. Dient men de limiet te hanteren welke geldig was op het ogenblik dat het ongeval zich voordeed of de beroepsziekte vastgesteld werd, of dient men het bedrag te nemen dat van kracht is op de dag van de toekenning en de berekening van de rente (dit wil zeggen, na de erkenning in hoofde van het slachtoffer van de blijvende arbeidsongeschiktheid, de datum van consolidatie)? Het is immers mogelijk dat tijdens de procedure van erkenning van een ongeval een wetswijziging deze limiet zou opgetrokken hebben.

Indien men geconfronteerd wordt met het hierboven aangehaalde probleem, gebiedt de billijkheid en de logica dat men de limiet hanteert zoals deze van toepassing is op het ogenblik van de toekenning en berekening van de rente. Met andere woorden, voor de berekening van de rente wordt het tijdstip van het ongeval in aanmerking genomen voor de vaststelling van de jaarlijkse bezoldiging. Vervolgens, voor de toepassing van het limietbedrag voor deze jaarlijkse bezoldiging, is het het ogenblik van toekenning en berekening van de rente dat in aanmerking wordt genomen.

De Minister van Ambtenarenzaken
en Modernisering van de openbare besturen,
L. VAN DEN BOSSCHE

SERVICE PUBLIC FEDERAL
PERSONNEL ET ORGANISATION

[C – 2002/02207]

Circulaire n° 527 du 11 juillet 2002 relative à l'application de l'article 4, § 1^{er}, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

Aux Services publics fédéraux et autres services qui relèvent du droit public administratif fédéral dans le sens de l'arrêté royal du 24 janvier 1969 relatif à la réparation, en faveur de membres du personnel du secteur public, des dommages résultant des accidents du travail et des accidents survenus sur le chemin du travail, et de l'arrêté royal du 12 juin 1970 relatif à la réparation, en faveur des membres du personnel des organismes d'intérêt public et des entreprises publiques autonomes, des dommages résultant des accidents du travail et des accidents survenus sur le chemin du travail.

Madame la Ministre,

Monsieur le Ministre,

Monsieur le Secrétaire d'Etat,

Aux termes de l'article 4, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, la rente pour incapacité de travail permanente est établie sur la base de la rémunération annuelle à laquelle la victime a droit. La rémunération annuelle à prendre en considération est celle à laquelle la victime a droit au moment de l'accident ou de la constatation de la maladie professionnelle. La rente est proportionnelle au pourcentage d'incapacité de travail reconnue à la victime.

L'alinéa 2 de l'article susmentionné limite toutefois cette rémunération annuelle à un montant déterminé. Si ce montant est dépassé, alors la rémunération annuelle ne sera prise en considération que jusqu'à ce montant pour le calcul de la rente.

Sous l'effet de l'article 9 de la loi du 19 octobre 1998 modifiant la loi de 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, cette limite a été portée à 21.047,40 EUR.

Néanmoins, des questions se sont posées en ce qui concerne l'application dans le temps de cette limite. Doit-on utiliser la limite qui était valable au moment où l'accident s'est produit ou la maladie professionnelle a été constatée, ou doit-on prendre le montant en vigueur le jour de l'attribution et du calcul de la rente (c'est à dire, après reconnaissance dans le chef de la victime de l'incapacité de travail permanente, la date de consolidation)? Il est en effet possible qu'au cours de la procédure de reconnaissance d'un accident une modification de la loi ait augmenté cette limite.

Si l'on est confronté au problème traité ci-dessus, l'équité et la logique commandent d'utiliser la limite qui est en vigueur lors de l'attribution et du calcul de la rente. Autrement dit, en vue du calcul de la rente, on prend en considération le moment de l'accident pour la fixation de la rémunération annuelle. Ensuite, pour l'application du montant limite à cette rémunération annuelle, c'est le moment de l'octroi et du calcul de la rente qui est pris en compte.

Le Ministre de la Fonction publique
et de la Modernisation de l'administration,
L. VAN DEN BOSSCHE